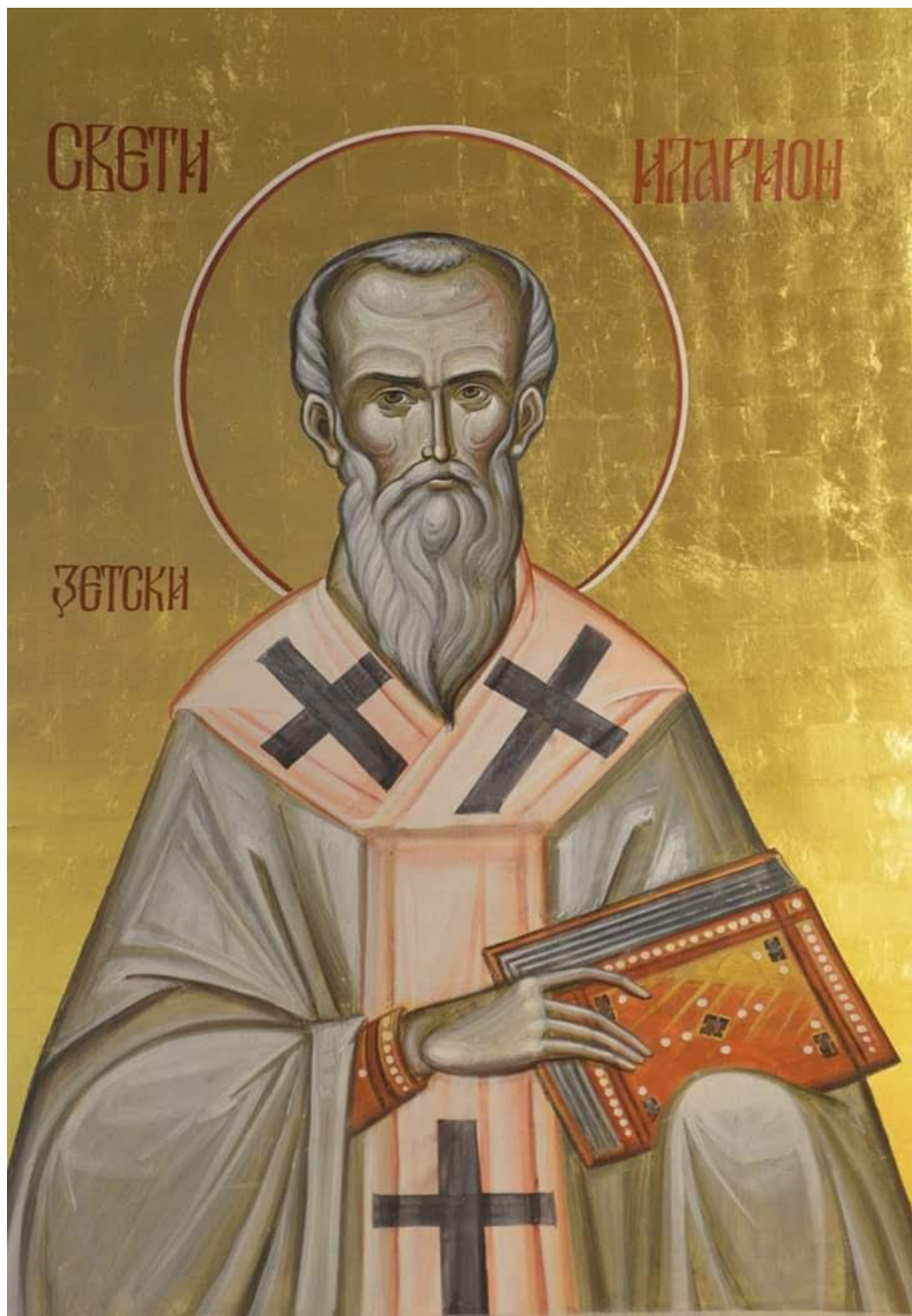

мѣѡ ѠКТѠВРѢѡ,
вх Ѣѡ-Ѣ [ѢѢ-Ѣ] дѢнѢ.
[мѣѡ мѡѢѡ, вх Ѣ-Ѣ дѢнѢ].

пѡмѡтъ Ѣже во
сѢѡхх Ѡѡѡ нѡшегѡ
ѢларѢѡнѡ [шѢшо[с]внчѡ],
пѢрвѡгѡ ѢѢвѡѡ зѢтскагѡ.

МѢСЯЦЪ ОКТѢВРІА, ВЪ КѢ-Н [КЕ-Н] ДЕНЬ.

[МѢСЯЦЪ МАІА, ВЪ І-Н ДЕНЬ].*¹

**ПАМЯТЬ ЙЖЕ ВО СѢХЪ ОЦА НАШЕГО
ІЛАРИОНА [ШИШО(Е)ВИЧА], ПЕРВАГО ЕПІСКА ЗАЕТСКАГО.*²**

На ГДН, возвѣхъ: сѣхъ, на й, [повторяюще кѣждо], гласъ ѿ.

Пѣ: Радѣе, поетникъ:

Радѣе, іларіоне, архіерее преосвѣщенне, * хрѣта архіереа блгоподобіе, *
и на высотѣ смреніа возхожденіе: * добродѣтелей совершеніе и
широты райскіа ѡбръщеніе, * града нѣнаго достиженіе и нѣныхъ блгъ
полченіе: * аггльскихъ советѣдованіе и земныхъ предстоаніе, * хрѣта бѣа
молн даровати намъ * всѣ дѡбра и дѡшамъ блгопотрѣбна.

Радѣе, іларіоне, іерарше всеосвѣщенне, * блгодѣлніа твоѣ
предвзыдѡша на память къ бѣхъ:*³ * поднѣнѡ просвѣщають и къ
нѣемъ возвышаютъ: * блстѣньми своїми всѣ концы ѡзараютъ, * и къ
свѣтѣ бѣовѣдѣніа наставляють: * члвчче ѡнѣенный и аггле
ѡземлѣнный, * хрѣта гдѣ молн даровати намъ * всѣ блгѣ и дѡшамъ
спісѣтельна.

¹* како није познат тачан дан светитељевог упокојења, у опцији имамо два дана празновања: 1) тзв. тезоименитство – 21. октобар, или следећи дан због празника преп. Илариона Великог, свт. Илариона еп. Мегленског и преп. Висариона Сараја, и 2) појутарје храмовне славе (Пренос моштију свт. Николаја архиеп. Мир-ликијског) [манастира Врањине](#) на Скадарском језеру, где је светитељ и сахрањен (саградио га је почетком XIII века, по благослову свт. Сава) – 10. мај.

²* свт. Иларион [Шишо(је)вић] је био први епископ Зетски (1220-1242), кога је 1220. поставио свт. Сава. По предању, свт. Сава је Илариона срео како чува овце са осталом сеоском децом, препознао у њему достојног ученика, и повео га са собом у манастир Хиландар, где је замонашен, а одатле је послат у Зету за првог њеног епископа, са седиштем на Михољској Превлаци.

³* ср. Д. ап. 10,4.

Радѡица, ѡларіѡне, сщ҃енноначальниче б҃годѣхновѣнне: * оу҃стѣѣ б҃л҃гоглаголюща, глаголю бж҃твеннымъ вѣщающа: * трѣбѣ ѡглаголюща, хр҃стово пришествіе гласаща: * чадомъ твоимъ сокровищнице нежданная, * и людемъ твоимъ стѣно крѣпка: * нѣныхъ дворѡвъ вселенниче и ѡбидимыхъ печальниче, * хр҃тѣ сп҃са молѣ даровати намъ * всѣмъ бл҃гокрѣпша и дѡшамъ полѣзна.

Радѡица, ѡларіѡне, архіпа́стырю б҃гобл҃женне: * ст҃нотельскимъ бо ликосто́ѡніемъ въ вы́шнихъ призово́кѡпнѣша є҃си, * житію же тѣхъ, на землѣ, воистинно подобникъ бы́ша є҃си: * и свѣтоза́рнаа блиста́ніѣ пресѣ́ѡгѡ дѣа пріе́мъ, * чистое зерца́ло бж҃твеннагѡ свѣтосі́ѡніѣ ѡбнѣша є҃си: * хр҃тѣ влѣкѣ молѣ даровати намъ * всѣмъ добродѣ́тельнаа и дѡшамъ бл҃гополѣ́знаа.

Глагола, гласъ 5:

Реселѣша и радѡица, землѣ зѣтскаа, * начало архіере́емъ своимъ ѡларіѡна пріѣ́вша: * торже́ствѡи и ли́кѡи, митропо́ліе черногоре́ско-примѡ́рскаа, * тако́ѡго архіере́ѣ во ст҃ыхъ сво́ихъ ѡмѡща: * бл҃годѡшество́йте и възыгра́йте Ѡстрови превла́ческии и вра́ннскии, * ст҃нителя вели́кагѡ трѣ́ѡи ѡзрѣ́дствовани: * пріиді́те, Ѡ! лю́діе, соберѣ́мѣ, * и бл҃гоговѣ́ннѡ воспо́емъ радѡ́ущѣсѣ, * ѡларіѡна іерарха и Ѡца́ нашего: * печальныхъ сла́дкое оутѣ́шеніе, * и ѡча́дннхъ непрелѡ́жное надѣ́ѡніе: * на врагѣ́ же посѡ́бствіе, * и на ѡпосѣ́ѡты застѡ́плѣніе: * землѣ́ нашеѣ бл҃гопохвалѣ́ніе, * и ѡ сп҃се́ніи дѡшъ на́шихъ прісно́е оумо́лѣніе: * тогѡ́ бо мѡ́твами къ б҃гѣ * да́рѡетсѣ́ намъ всѡ́кое посѣ́шеніе.

И ны́нѣ, вѣ́ѡѣ фѣ́лѣрмскѣѣ, гласъ то́ѡже [мона́хннн Ѡлѣ́мпіѡды]:*4

Днѣсь стѣѣ цр҃ковь, влѣ́ѡѣ, * пречі́стымъ зра́комъ тво́имъ є҃сть ѡсѣ́ѡна, * и всѣ́мъ вселѣ́ннаа дѣ́хомъ ст҃ы́мъ [є҃сть] воспѣ́ѡѣма, * ѡг҃ли на нѣ́си торже́ственнѡ пою́тъ, * лю́ди же на землѣ́ ликостѡ́ѡвѡютъ, * фѣ́лѣрмскою іко́ною твоѡ́ю ѡбра́довани, * мѡ́твами тво́ими воскрѣ́лени, вопію́ще: * ст҃ѡю іко́ною твоѡ́ю, пресѣ́ѡѣ вѣ́ѡѣ, сп҃си на́сѣ.*5

* уколико се Служба служи 10. маја, што је обично у попразништѡу Пасхе, уместо датих богородич(а)на требало би певати одговарајуће Празничне стихире и тропаре.

* мој превод од 23. маја 2020. г. са србског на цсл. стихирѣ и сједал(е)на из Службе чудотворној икони Пресв. Богородице Филер(и)мске, монахиње Олимпијаде (Кадифѣ), Цетиње 2017. г.

Входъ. Прокіменъ днѣ. Ѳ чтѣніа ѳ стѣнтельскаа.

На лѣтѣн: стѣхѣра храма, Ѳ стѣхѣры стѣнтеля:*⁶ **Гласъ д̑:**

Аρχιερέа велика Ѳ пастыря добра, * прѣбена, незлобена, Ѳ чиста,⁷ * Ѳ стѣлдъ своемъ оучителя Ѳзрѣдна, * проповѣдника бѣоглгоблвна Ѳ глгоблнника бѣовѣцѣанна, * блженствѣ прѣвнхъ сподобльшасѣ * Ѳ радости стѣхъ сочѣтавшасѣ: * восхвалѣюще тѣ, Ѳларіѡне стѣе, молимсѣ: * хрѣта гдѣа молѣ * ѡ спсѣніи дшъ нашихъ. **[Гласъ ѣ:]**

Изліасѣ блгть во оустнахъ твоихъ, * стѣнтелю ѡче Ѳларіѡне: * Ѳбо помѣза тѣ бѣз архіереа людемъ своимъ, * оупасѣти ѣ въз прѣбѣи Ѳ правдѣ: * препосѣавъ бѣдра ѡрѣжемъ блгоговѣніа, * поразила єси словѣстнхъ шатѣнѣа: * Ѳ водрѣзѣхъ стѣпы на камени вѣры, * Ѳсправила єси хорѣгѣ блгочтѣа. * тѣмже, не престѣи молѣсѣ вѣцѣ хрѣтѣ * ѡ мѣрѣ мѣра Ѳ спсѣніи дшъ нашихъ. **[Гласъ ѥ:]**

Млѣтвами твоими зѣмлю твою ѡграждаю єси, * Ѳ словесѣи твоими люди твоѣ наставляю єси, Ѳларіѡне всеблженне: * стѣлю трѣцѣ бѣгодостѡйноу чѣстковѣти, * Ѳ трѣдѣномъ бѣлѣпоѣбное поклонѣніе принѡсѣти: * ѡснѣдѣже мзда трѣдѡвъ твоихъ оу бѣа прѣла єси, * Ѳ на нѣсѣа восходъ полѣчилъ єси, * Ѳдѣже во ѡбѣтелехъ стѣнтельскихъ водворѣла єси, * Ѳ со всѣми стѣыми поѡн ѡврѣла єси. * тѣмже оумнѣннѣа копѣемъ тѣ: * стѣнтелю стѣе, хрѣта спѣа молѣ * спсѣніа дшѣамъ нашимъ. **Гласъ, гласъ Ѳ:**

Странѣ зѣтѣтѣи подобѣше архіереа Ѳмѣти Ѳларіѡна, * Ѳакоже трапѣзѣ нѣкѣю прѣдѣготовѣннѣа: * таинственнѣа Ѳ питѣющѣа, * Ѳ стѣинѣа добрѣ хранѣщѣа. * Ѳакоже трѣбѣ нѣкѣю доброгласнѣа: * всѣа концѣ ѡглашѣніи своимъ взыкѣющѣа, * Ѳ всѣа вѣрныа кѣ бѣопѣнію воздѣнзѣющѣа. * Ѳакоже птѣцѣ нѣкѣю сладкопѣснѣа: * рѣвностѣ кѣ блголѣпѣа дѡма бжѣа возбѣждающѣа, * Ѳ заповѣдѣ бѣолѣбѣа Ѳ братолѣбѣа намъ прѣдлагающѣа. * тѣмже кѣ немъ возопѣимъ: * ѡче стѣе, хрѣта бѣа молѣ * помѣловѣтисѣ дшѣамъ нашимъ.

⁶* уколико се не служи Литија: певати их (са Славником) као прѣе стихирѣ на Гдѣ, возѣвѣхъ: на глас 4-ти; а писанѣ на Гдѣ, возѣвѣхъ: певати као другѣ, на вѣѣ одрѣѣени 5-ти глас.

⁷* ср. Јевр. 7,26.

И нынѣ, вѣцы фїлѣрмскїѧ, гласъ тѡйже [монахини Ὁλῡμπїადῡ]:

Животворѧщею ікѡною твоєю, пречеѧ влѧще, * бжѣтвеннѡю блгѣть
на всѧ члвѣки ѡздравѧеши, * дшѡы нѧша стѣмъ
мѣромъ ѡполнѧеши, * болѣзни ѡублѧеши и грѣхѣи нѧша ѡмывѧеши: *
да тѧ всѣ, премѣтнѡю мѣрѡю бжѣю, * и предстѧтельницѡ рѡда хрѣтіанскагω
* немѡлчнѡ въ пѣснѣхъ величѧемъ.

На блгвѣнїи хлѣбѡвъ: тропарь, гласъ ҃: *10

Ръ подвижѣ монашествѣмъ преподаваа, * во ѡучничество стѣнѣла
сѧввы возшеахъ єси, * и зѣтекагω архїерейскагω прѣтѡла достѡннъ
первосѣдѧтель бѡлахъ єси, * и ѧкѡ пѧстырь добрый стадо своѡ на вѣчныѧ
пѧжити наставаахъ єси: * сѣѣнными добродѣтельми себѡ кообразнѣхъ, *
не себѣ но хрѣтѡу жнлахъ єси, * ѡснѡдѡже мѡдѡ трѡдѡвъ своѡхъ ѡу негѡ
воспрїахъ єси: * іерарше іларїѡне бѣгомѡдре, * моли хрѣта бѣга ѡ дшѡахъ
нѧшихъ. [Дважды.]

И: Бѣе дѣо: [Ѣдиножды.]

НА УТРЕНИ.

На Бѣхъ, гдѣ: тропарь стѣнѣла, гласъ ҃:

Въ подвижѣ монашествѣмъ преподаваа: [Дважды.]

Гласъ, и нынѣ, вѣцы фїлѣрмскїѧ, гласъ тѡйже
[кѣрхъ кѣріала [коерѧкісса], митрополїта родоскагω]: *11

Пѡ: Ἐκόρω предварѣ:

Бжѣтвенный ѡбразъ твоѡ, * ѧкѡ сокровище драгоцѣнное богѧтства,
пѡстыннолюбнаа, *12 * мѣрскїѧ твоеѧ любвѡ, * почитѧемъ, рабѣи
твоѡ: * тѡчиши бо приенѡ блгѣть * прїстѡпѧющымъ желѧнїемъ и вѣрнѡ
вопїѡущымъ: * радѡица, блгѣтнаа, гдѣ еѧ твоѡю.

^{10*} составлен 16. апр. 2020. г. на Велики петак до 10 ч.

^{11*} у преводу од јула 2017. г. на моју молбу г. Олега (Алексеевича) Родионова са старогрчког на
цсл. 2. тропара из [Службе Филермској чудотворној икони Пресв. Богородице кир Кирила](#)
[\(Когеракиса\), митрополита Родоског.](#)

^{12*} или: фїлѣрмаа.

По ѿ-мх стїхословїи: сѣдálенх, глáсх ї:

Теченїе твоє бѣгополѹчнѡ совершилх єси, * и подвигх твоѣх добръ оубѣнчалх єси, * сѣителю ѿларїѡне, бѣготече, * почесть и мзда ѿ подвигоположника хрїта прїемь: * тѣмже людєй твоѣх црковь прїснѡ бѣжитх тѣ, * и бѣгохвалнѡ почитаетх тѣ. [Дважды.]

Глава, и нынѣ, вѣцы фїлέρмекїа, глáсх тѡйже [монахїни Ὡλμπίады]:

Неизреченнымъ тѣнствомъ, вѣще, * ѡсѣни гдѣ пѣстыннолюбный ѡбразъ твоѣх, * ѿже вх дрѣвнѡмъ временѣ сѣаго апла лѹкѹ бѣгѣла єси икѡнѹ твою написати, * и всѣ члѣвѣки во вѣки бѣгѣтию єа призывала єси вх вѣчноє ѡбѣтїе хрїтово, * тѣмъ тѣ молимъ: * мѣти бжїа, моли гда спсѣтиєа намъ.

По в-мх стїхословїи: сѣдálенх, глáсх ѿ:

Блгодѣрнѡ зовемъ всѣх бгѹ бѣгоблгодѣвшѹ, * мѣтивѹ, неслѡбевѹ и блáгѹ, * прилѣжнѡ молащеа и кх немѹ вопїюще: * оубицѡтѡжи врагѡвх нашихъ помышлєнїа, * и ѡженѣ всѣх ѿхъ нападєнїа, * сѣителю, ѿларїѡне присноблженне, * и хрїта бга ѡ насъ вѣнѹ моли. [Дважды.]

Глава, и нынѣ, вѣцы фїлέρмекїа, глáсх тѡйже [монахїни Ὡλμπίады]:

Сх любовїю тѣх припадаемъ, пресѣаа вѣце, * и звѣстнѣйшее прибѣжище наше, * и предъ икѡною твоєю чѣдотвѡрною покланѣемъ, * бжѣтвеннымъ залогомъ нашегѡ спсєнїа, * и предъ нею немѡлчнѡ тѣх вопїемъ: * помнѹи насъ вѣчными мѣтвѡми твоими.

Полѹелєй. Величанїе [сѣительское]:

Величѡемъ тѣх * сѣителю ѡче ѿларїѡне, * [пѣрвый єпїкпе зѣтскїй]: * и чтѣмъ сѣбѹ пѣмѣть твою, * тѣх во молиши за насъ * хрїта бга нашего.

Ψалѡмъ избранный: Оублѡшнѣтє єѿ, всѣх ѿзѣцы: *¹³

¹³* Пс. 48,2.

^{16*} акростих састављен 22. апр. 2020. г., Канон писан крајем априла, а доредигован почетком маја 2020. г.

^{18*} ср. 1. ЈН. 3,23.

Ἠкрѣстныхъ свѣтомъ бѣгъблнстѣнїа ѡзарѣа, * ѿ заблѣдшыа къ стезѣмъ бѣгъбѣтлымъ наставлѣа, ἱларїѡне бѣгъбѣтле, * всѣа послѣдшаюшихъ тѣа сыны свѣта творїахъ εἰς.

Бѣорченъ:

Ἠбразомъ твоимъ пѣстыннолюбнымъ * градъ нашъ ... [ѡмкз], бѣгороднтельнице, бѣгъбкрашѣетсѣ: * пѣче лѣчь сѣнечныхъ сѣаюцимъ * ѿ хвалѣшымъ тѣа просвѣщаюцимъ.

Сѣдѣленъ, глѣсх ѿ:

На землѣ богѣтство нежднѣаемо сннскѣхъ * слѡва ѿстинны прѣпоправлѣнїемъ ѿ бѣгъбзводнтельнымъ наставлѣнїемъ, * дѣры бѣгъпрїѣтныа въ нѣное сокровнцѣ прннѣахъ εἰς, * ѿ бѣгъполѣчнѡ всѣа тѣа тѣчѣнїа совершнлхъ εἰς. * ѡснѣдѣже, ἱларїѡне бѣготѣче, * ѡ врѣменныхъ къ прнсносѣцинымъ прѣстѣавлѣа, * ѿ хрѣтѡвымъ бѣгъбгѡднннкомъ сочѣтѣа, * молн ѿ намъ чѣстѣвѣюцимъ тѣа пѣмѣтъ * ѡ сокровнцѣхъ сѣбѣхъ блѣгѡмъ дарѡвѣтнѣа.

[Дѣажды.]

Слѣва, ѿ нынѣ, вѣцы фѣлѣрмекїа, глѣсх тѡнже [монѣхннн Ὀλѡмпїады]:*¹⁹

Рѣдѣтсѣа днѣсь, пѣстыннн тнхѡвѣтѣльныа, * пѣстыннолюбною бѣгъмѣтрїю ѡ дрѣвннхъ блѣвѣнныа, * сѣбѡю нкѡною фѣлѣрмекѡю ѡсѣнныа, * ѣюже слѣва бѣгъмѣтрн просїа, * ѿ въ мѣтѣенное тнхѡвѣнїе вознесѣ * всѣа бѣгълюбнвын хрѣтїанскїн рѡдъ.

Пѣснь ѧ. Ἰрмѡсх:

Хрѣтѡсх моѣа сїла, * бѣхъ ѿ гдѣ, * ѣтнѣа црѣковъ бѣгъолѣпнѡ поѣтѣхъ възыѡаюцн, * ѡ смѣсла чнста ѡ гдѣ прѣзднѣюцн.

Ἠпѣлькомъ сослѡвїю ѿ ѡѣекомъ собѡрованїю прїѡбѣцнѣа, * ѿ всѣхъ сѣбѣхъ лнкоствѡннїю сочѣтѣа, ἱларїѡне бѣгъбзлѡбленнѣ, * къ прѣнебѣснымъ ѡбнѣтелѣмъ достнѣглхъ εἰς.

Землю бездѣльнѡ трѣдѣ тѣа твоимн пѣстырскнмн ѡуплодоноснѣхъ, * ѿ бѣгъбѣтїе въ нѣн дѡбрѣ насаднѣхъ, ἱларїѡне бѣгъбѣжѣтѣльнѣ, * плодѣ же сѣѣннмн ѿ бѣгъбпрїѣтнмн * гѡрѣ чѣрнѡю ѡѣкраснлхъ εἰς.

^{19*} заправо друга Литнїјска стнхнра нз служѣ м. Олнмпнѣаде.

БГОРЧЕНЗ:

ПѢСНЬ ѿ. Ἰρμός:

БҒОҶЧЕНЗ:

ПѢСНЬ 5. ІѠмѠсѡ:

^{23*} ср. 1. Пт. 2,5.

ἉΓΓΛΥΚΟΕ ΒΟΖΔΕΛΕΪΚΑ ΖΗΤΕῖ, ΚΑὶ ΚΡΑΪΝΑΑ ВΑ ΜΙΡΤῚ ΠΡΕΩΒΗΔΕΛΑ ῥῆν, *
 Ἄν σοῦδῶз бѣгопотрѣбенъ*²⁴ дѣа сѣа, ἱларіώνне бѣобѣженне, гвѣнѣа, *
 предѣготѣваннихъ бѣлгъ*²⁵ оу бѣа сподѣбнѣа ῥῆн.

ΓΛΓΟΛΩΜΑ СѢНТЕΛΑ СѢВВЫ ВНИМАА, * ἢ ТОМῚ ВСЕДῚШНΩ ПОСЛѢДῚА,
 ἱларіώνне бѣорачнѣельне: * бѣлгю ἢ неѡѡемлемю часть ἢзберѣлз ῥῆн,*²⁶
 ἢ на сѣезю сѣснѣельнѣю ἢзвѣстнѣа настѣпнѣлз ῥῆн.

ὈΔΕЖДЕЮ СѢНІѢА СВѢШЕ ὡΔΕЖВѢА, ἱларіώνне бѣоудѣанне, * ἱєράρχз
 познѣлѣа ῥῆн бѣжѣтвеннагѡ бѣгодарѣніѡ, * ἢ совершнѣтель
 тѣанствєннагѡ сѣеннодѣнствѣа, * кз бѣлгъ приносѣи жѣртвы
 бѣгопрѣѣтнѣа. **Гѣорѣченъ:**

ТЕВѢ ОУСѢРДНΩ МОΛΑЦЫМѢА ἢ СΛΒΑЦЫМЗ ТḂ, ПОМОЗἢ ВΛЦЕ: *
 предз ὀбразомз бо тѡоимз пѣстыннѡлюбнымз ἢзлнѡѡемз молѣніѡ
 сєрдѣчнаѡ: * ἢзбѣви нѣсз ѡ всѣкнхъ зѡлз, ѿ! мѣн бѣгѣннѣа.

Кондѣкз, глѣсз ἢ:

СѢНТЕΛΕЙ СѢРБСКНХЪ РАВНОЧѢТНЫЙ СОПРѢТѢЛЬНИЧЕ, * СѢНТЕΛΑ СѢВВЫ
 КРАΪΝЫЙ ВОСПИТАННИЧЕ * ἢ ПѢРВЫЙ ЗѢТСКІЙ СѢЕННОНАЧѢЛЬНИЧЕ, * НЕ
 ПРЕСТАἢ МОΛΑСА ὡ ὌЧЕСТВІѢН ТѡОЕМЗ [ἢлἢ: ὌБНТЕΛИ ТѡОЕἢ] ἢ
 ЛѢДѢХЗ, * ЛЮБѢКЮ ТḂ ПОЮЦНХЪ * ἢ ПḂМḂТḂ ТḂ ПРḂЗДНḂЮЦНХЪ, * ДḂ
 ТḂ ВЕЛЕГΛḂСНΩ КОПІЕМЗ: * РḂДḂНѢА, ἱларіώνне, сѣнѣтелю бѣоѡсѣенне. **Їкозъ:**

ἸΜḂЮЦИ ТḂ ПѢРВАГО ἈΡΧΙΕΡΕΑ, * ΕἰΚΠἢΑ ЗѢТСКАΑ СВѢТΛΩ ΡḂДḂЕТСА: *
 ἢμἢЮЦИ ТḂ ΚΤἢΤΟΡΑ, * ὌБНТЕΛЬ СѢОἢΚΟΛḂΕΒΕКАΑ*²⁷ ВḂНḂ ВЕСЕΛἢТЕСА: *
 ἢμἢЮЦИ ТḂ ΠΟΚΡΟΒἢТЕΛΑ, * ὌБНТЕΛЬ СѢΟΑΡΧḂΓΓΛΥΚΕКАΑ*²⁸ ДОСТѢЙНΩ
 ΠΡḂЗДНḂΕΤḂ: * ἢμἢЮЦИ ТḂ СОБРАἢТА, * ΛḂΝΡΑ ΧἢΛḂΝΔḂΡΕКАΑ*²⁹ СΛΒḂНΩ
 ΤΟΡЖΕСἢТḂḂΕΤḂ: * ЛЮДἢЕ ЖЕ ТѡΟἢ ἢ СТḂΡḂΝḂ ТѡḂ СѢΟΛЮБḂНΩ ВЗЫГḂḂЮТḂ,
 * ἢ СОГΛḂСНΩ ТḂ СἢЦḂВḂḂА ВЗЫВḂḂЮТḂ: *

^{24*} ср. 2. Тим. 2,21.

^{25*} ср. 1. Кор. 2,9.

^{26*} ср. Лк. 10,42.

^{27*} Светоникол(ајев)ски манастир на острву Врањина на Скадарском језеру, који је по благослову свт. Саве подигао свт. Иларион почетком XIII века.

^{28*} Светоархангелски манастир на Михѡљској Превлаци који је био седиште Зетских епископа.

^{29*} по предању је био Хиландарски сабрат, одакле је узет за првог Зетског епископа.

Радѹнса, прнзрѣнское прнсхожденіе: * радѹнса, чернымъ горы рожденіе. *

Радѹнса, сѣнтелѣ сѣквы воспитаніе: * радѹнса, адѡнскѣа горы процвѣтѣніе. *

Радѹнса, архіерей испавленіе: * радѹнса, сѣнтелѣ начертаніе. *

Радѹнса, пастырей наставленіе: * радѹнса, монаховъ ѡкормленіе. *

Радѹнса, бѣгоѹтѣа возвышеніе: * радѹнса, словесѣа ннзверженіе. *

Радѹнса, правокѣрѣа ѡхраненіе: * радѹнса, православѣа соблюденіе. *

[Людїе:]

Радѹнса, іларїѡне, сѣнтелю бѣошѣенне.

Пѣснь 3. Ірмосъ:

Росодательнѹ оѹбѡ пѣсѣ * содѣла ѡггѣа преподѡбнымъ Ѿтрокѡмъ, * хладѣн же ѡпалаѹщее велѣніе бжїе, * мѡчнтелѣ оѹвѣща копнѣти: * блѣвѣнъ єсн, бжє Ѿтѣцъ нашіхъ.

Пастырю добрый н оѹчтелю блгїн, іларїѡне сѣтѣншїй, * н поспѣшннче вѣтѣмъ къ мѣтѣамъ твоимъ прнбѣгаѹщымъ: * тебѣ радн блѣвнмъ н превозносімъ бѣа Ѿтѣцъ нашіхъ.

Радѹщесѣ сѣенною тн пѣмѣтїю, іларїѡне сѣеннѣншїй, * н прѣзидствомъ свѣтлымъ тн подвнзѣемн, * блѣвнмъ н воспоімъ бѣа Ѿтѣцъ нашіхъ.

Ѿкомъ твоимъ мѣтнвнѡ прнзрѣай, іларїѡне щѣдрѣншїй, * н ѡмѡлнткы поѹщнхъ тѣа блѣгѡ прїемлай: * сѣа нѣмн нынѣ блѣвн н препрослѣвн бѣа Ѿтѣцъ нашіхъ.

Бѣорѣенъ:

Ѿбразѹ твоемѹ пѣстнннѡлюбномѹ покланѣемсѣ, * н во ѡбстоѡнїихъ лѹтнхъ прнзывѣемъ тѣа, вѣчце: * ты бо єсн нѣмъ прѣдстѣлельство н покрѡвѣ, * тѣа блѣвнмъ н превозносімъ.

Пѣснь н. Ірмосъ:

Нзъ пламене преподѡбнымъ рѡсѹ нсточнѣа єсн, * н прѣнагѡ жѣртѣѹ водѡю попалнѣа єсн: * всѣа бо твѡрншн, хрїтѣ, * тѡкмѡ єже хотѣтн, * тѣа превозносімъ во всѣа вѣкн.

^{32*} на Врањини и на Превлаци, и у Хиландару.

Исправлѣньми твоими Ѡбѣитель дѣла еѣго содѣлаша єи, * и родѣ
своемѣ мѣтвенникъ тѣплый гвѣнша єи, * ѡкрѣстнымъ же вѣмъ
свѣтѣльникомъ немерцающій показаша єи: * ѡгарѣне бѣгосвѣтле, ѡ насъ не
престанѣ ко хрѣсту моляша * пѣмъ ти вѣрою почитающихъ. **Гл҃ва:**

На свѣщницѣ црковнѣмъ ѿ востока мысленнаго возійай, * и къ западному свѣтозарному лѣчи испущай: * тмѣ нечестїа ѿ людѣй своихъ разгнаѣхъ ѣси, * и свѣтлостїю нелицѣственною ихъ всѣхъ просвѣтиѣхъ ѣси: * иларїѡне вѣспросвѣщенне, ѡ насъ не престай ко гдѣ молѣса * пѣмъ твою любовь празднующихъ.

ГЛАВНАА ІКОНА ФІЛЕРМСКАА ЧХОДТВОРНАА, * ВО СЋЌЕЙ ЦРКВИ ДНЕСЬ
ВОЗЪВЛИСТА, * ЯГГАН Н ЧЛВЧКИ СЃНЦЕМЯ ПРАВДЫ ВОЗІА, *
БЖІТВЕННОЮ ЛЮБОВІЮ ВСА НЫ ПОЗЛАТИ: * ПРЕСЋАА ВЛЧЦЕ НАША, * СЋЌЕЙШАА
ЦЕТИЃНСКАА ПОХВАЛО Н ОУТВЕРЖЕНІЕ.

По: Кінни похва́льними вѣнцѹ:

Ќинми похв́альными вѣнцы, * оу́вѣнчанимъ іларіѡна прееб́лженнаго; *
люде́й сво́ихъ наста́вленіе и кн́зей ѿхъ и́справленіе, * правосла́вныхъ
похваленіе и е́ретичествующихъ погра́мленіе, * безплотныхъ ра́дованіе и
сѣ́ихъ ликове́ствованіе. * ѿгво́же мѣ́твами, всемѣ́тнве, * зѣ́млю на́шѸ въ
ми́рѣ сохрани * и ми́лости на́мъ твоѡ́ проба́ви.

Кі́нми ꙗ́вѣннѣми вѣ́нцѣи, * о́ува́жѣмъ іа́рїѡ́на пречѣ́днаго; *
 бѣ́лѣоу́чїѣмъ о́удобре́нїе ѡ́ нече́стїѣмъ ѡ́блїче́нїе, * цр҃кве своѣѡ о́украше́нїе
 ѡ́ кѣ́ бг҃ѡ бѣ́лѣопрїѣ́чїе, * неѡбѣ́дѣмъ ѡ́цѣле́нїе ѡ́ болѣ́зней враче́ванїе. *
 ѡ́бг҃ѡже мѡ́лїтвами, всецѣ́дрѣ, * на вѣ́ты вражда́ющїхъ разо́рї * ѡ́ по́мѡщїи
 на́мъ твоѡ́ подарї.

Кі́мни не́вещѣ́стѣнны́ми вѣ́нцѣ́и, * оу́краси́мъ іа́рїѡна премо́драго; * ѡ́мраче́нны́хъ просвѣ́щеніе ѿ́ заблѣ́дши́хъ во́звѣ́ніе, * печа́льны́хъ оу́тѣ́шеніе ѿ́ ѡ́ча́нны́хъ за́стѣ́плє́ніе, * зе́млі на́шеѡ пох́валє́ніе ѿ́ ро́да на́шегѡ возвы́шеніе. * ѿ́гѡ́же мѣ́твами, всебѣ́же, * де́рзость ѡ́посѣ́а́тъвѡ́хъ ннзложѣ́и * ѿ́ це́дрѡ́ты на́мъ твоѡ́ іа́внѣ.

Кі́мни не́тлѣ́нны́ми вѣ́нцѣ́и, * прене́спецї́мъ іа́рїѡна премо́драго; * прѣ́внагѡ сѣ́нца бѣ́госла́віе ѿ́ ра́йскагѡ бѣ́гоу́хѣ́ніа ѡ́бѡна́ніе, * дарова́ніи дѣ́ловны́хъ і́сполне́ніе ѿ́ оу́ченїи хрѣ́тіа́нскнхъ і́звѣ́щеніе, * гра́да на́шегѡ [іа́внѣ: ѡ́бѣ́тели на́шеѡ] ѡ́хранє́ніе ѿ́ зе́млі на́шеѡ за́стѣ́плє́ніе. * ѿ́гѡ́же мѣ́твами, всемо́щне, * ша́тѣ́ніа вѣ́жіа разрѣ́ши * ѿ́ бѣ́годѣ́ти на́мъ твоѡ́ ннзпослѣ́и.

Сла́ва, гла́сѡ ѿ́:

Сла́вѡ гра́дѡ бѣ́гоу́хѣ́нныи * ѿ́ все́а стѣ́на бѣ́гоу́хѣ́емаѡ, * гра́дѡ на́шемѡ да сѣ́дѡ́тъсѡ * ѿ́ ро́дѡ на́шемѡ да сѣ́селѣ́тъсѡ, * дѣ́ловнѡ днѣ́сь то́ржє́ствѡ́щныи ѿ́ свѣ́тлѡ прѣ́здѡ́щныи: * се́ бо а́рхїе́рей прѣ́дѣ́вныи, * ѿ́ ѡ́цѡ на́шѡ, іа́рїѡнѡ бѣ́гоу́хѣ́тливый: * дѣ́ловнѡ трапе́зѡ па́мѣ́ти своѡ́ на́мъ прѣ́длагѣ́тъсѡ, * ѿ́ чадолю́бенѡ на́сѡ ѡ́ неѡ пнѣ́тъсѡ: * поспѣ́шенїемъ сѣ́агѡ дѣ́ла на́сѡ со́бнраѣ́тъсѡ, * ѿ́ кѡ́ славо́словлє́нію просла́вльша ѿ́го бѣ́а подѡ́внзѣ́тъсѡ: * сѡ́ лї́кн сѣ́бѣ́хъ кѡ́ немѡ прѣ́дстоѡ́, * ѿ́ сѡ́ нї́мнѡже ѡ́ на́сѡ вѣ́нѡ́ молѡ́.

И́ ны́нѣ, вѣ́цы фїлѣ́рмскїа, гла́сѡ то́нѡже [мона́хнн ѡ́лїмѣ́ады]:

Прї́идїте, всѣ́и вѣ́рнїи, * возвѣ́стїи днѣ́сь прѣ́стѡ́ бѣ́гомѣ́рь, * сѣ́бѣ́мъ рѣ́штѡ́мъ свої́мъ ро́дѡ члѣ́вѣ́скїи возвы́снѡ́шѡ, * чѣ́дє́нѡ і́кѡ́нѡ своѡ́ пѣ́стыннѡлю́бенѡ сѣ́бѣ́и црѣ́кви дарова́вѡшѡ, * [ѿ́] ко вѣ́кн не́ю́же ко гдѣ́ прнво́дѡ́щѡ, * да поѣ́мъ ѿ́: ра́дѡ́сѡ, ѡ́бѣ́дованнаѡ, * ѡ́бѣ́ромъ свої́мъ сѣ́бѣ́мъ дѣ́шы на́ша і́спѣ́аю́щаѡ.

Славо́лѡ́віе вели́кое, ѡ́кѣ́снїи ѿ́ ѡ́пѣ́тъсѡ.

39* Пс. 111,6 и 7.

Иа светом крштењу је добио име Илија, дјед му је био из царског града Призрена, а отац Љеш се доселио у Зету, у мјесто Шишовиће, племе Грађани, Ријечка нахија. Љеш је имао четири сина: најмлађи Илија је пошао за светим Савом, а остали се поженише. Од једног Илијиног брата потичу Шишовићи, који су се преселили у данашњу Зету, а од другог брата, чији се син кнез Илија назвао по дједу Љешевић, потичу из Грађана братства: Поповићи, Кнежевићи, Петровићи, Вуковићи и Милановићи – које заједно називају Липовци. По народном предању предак Кнежевића и Поповића у Грађанима живио је у Шишојевићима и имао је четири сина. Илија, најмлађи његов син, чувао је стоку по сјенокосу. У то доба св. Сава дође из Приморја и нађе чобане гдје ручају, а Илија не руча. Св. Сава га упита: „Зашто не ручаш?“ – На то Илија одговори: „Још нијесу звонила звона небеска.“ Св. Сава рече Илији да га пробуди кад зазвоне звона небеска, и леже да спава. Илија га пробуди кад чу звона небеска, па руча заједно са св. Савом. Ту Сава удари трипут штапом у земљу и потече вода, која и данас постоји и зове се Савина Вода, и нареди чобанима, да ту саграде цркву Шишојевићи, Дупиљани, Брчељани и Подгорани. Ови послје сазидају цркву, посвете је св. Јовану (23. септембар) и назову је Иван-црква (23. септембар тамо зову Ивањ-дан, и тај дан многи славе тамо).^{*41} Племена, боље рећи, села, која цркву саградише, сваке су године с крстовима свраћали код ове цркве, докле је год постојала ту. Не зна се, ко је цркву срушио. Данас се око ње ископавају многи гробови.

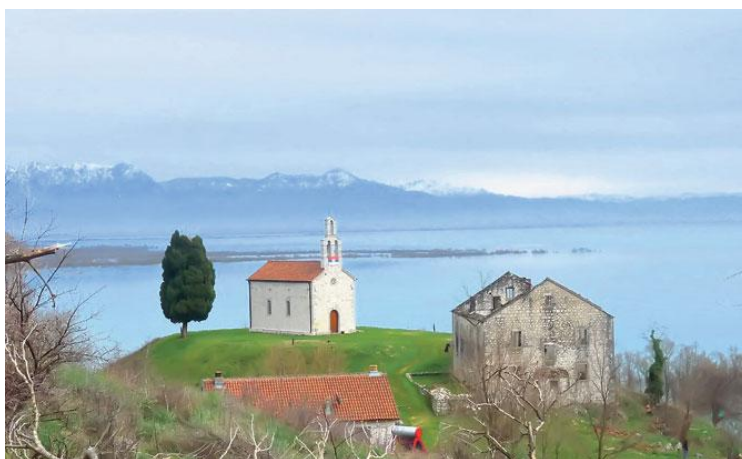

^{40*} може се читати на месту Синаксарског житија, на Јутрењу после 6. песме Канона.

^{41*} заправо празник Зачећа св. Јована Претече, док је код нас уобичајеније да се Ивањ-даном назива летњи празник Претечиного рођења – 24. јуна, а зимски Сабор – Јовањ-даном – 7. јануара.

Како су мошти преп. Симеона по доношењу из Хиландара у Студеницу престале да мироточе, свт. Сава не дошавши лично на позив брата му краља Стефана Првовенчаног, шаље Хиландарског старца,^{*42} јеромонаха Иларија (Илариона), који по његовом благослову доноси Савино писмо оцу, и после одслужене Литургије чита га пред његовим кивотом, и миро поново потече.^{*43}

Као епископ Иларион је једно вријеме столовао у манастиру Св. архангела Михаила на Превлаци у Боки Которској, а потом у манастиру Св. Николе на острву Врањини на Скадарском језеру. У каталозима се епископ Иларион помиње: 1219, 1220, 1233, 1241. и 1242. године. Повеља св. Саве манастиру Св. Николе на Врањини из 1233. године представља свједочанство о томе да је Иларион био први Зетски епископ. Постоји мишљење да је Иларион као епископ на почетку столовао у манастиру Дрпе (Св. Марка) у Подгорици, односно у манастиру Златици, древнохришћанском епископском сједишту, и да је нешто касније сједиште епископије пренијето у манастир св. Архангела на Превлаци. Епископ Иларион се упокојио на Врањини, гдје је и сахрањен. Ово потврђује натпис на једној гробници у манастиру Св. Николе: „Овдје се престави раб Божији Иларион, епископ Зетски, градитељ овог светог мјеста“.^{*44}

Манастир св. Николе на острву Врњина, на Скадарском језеру.

^{42*} овде називање Илариона старацем свакако не мора значити његову старост по годинама, него његов положај у Хиландарском братству; а неки сматрају да Иларион и није био превише стар када га је св. Сава хиротонисао и послао за епископа Зетског.

^{43*} овај одељак састављен према одломку из Теодосијевог „Житија свт. Саве“, у едицији „Стара српска књижевност у 24 књиге“, књ. 5/I, стр. 190-191, 193, Просвета и СКЗ, Београд 1988. г.

^{44*} највећи део овог написа састављен је према чланку Јована Маркуша, на основу података у издању „Насеља српских земаља“ (књ. 8), Српски етнографски зборник СКА, књ. 15, стр. 385-832 „Ријечка нахија (у Црној Гори)“ [Андрије Јовићевића](#), Београд 1911. г.

**ПОВЕЉА АРХИЕПИСКОПА САВЕ I
МАНАСТИРУ СВ. НИКОЛЕ НА ОСТРВУ ВРАЊИНИ.*⁴⁵**

1233.

Архиепископ Сави I (= св. Сава) прима од епископа зетског Илариона манастир Светиога Николе на острву Врањини, изузима за својој власти зетских епископа, одређује да се манастир не може претворити у манах архиепископије, прописује како ће се бирају синарешина - ижуман, дарује манастиру земљиште у Плавници, које је припадало поседима архиепископије, и ослобађа за работи.

Оригинал није сачуван. Препис Радича Стјепова спочетка XVII века чувао се на Цетињу, али је нестао још пре 1870. године. Други препис се налазио у Зборнику монаха Гаврила из 1721, такође у међувремену изгубљеном. Употребљен га је још Јастребов (ГСУД 47 (1879), 220). Трећи препис налази се у АСАНУ, (Историјска збирка бр. 1), написан на пергаменту ширине око 225, дужине око 435 мм, кашираном на картону који се постепено савија према унутрашњости, избледелим црним мастилом, по оцени Мошина, брзописом XVI или XVII в. у око 40 редова. Потпис је изведен црвеним мастилом. Још се види име **Сава** у познатој лигатури, а назире се: **...кю архиепископъ Сръвске..**

Будући да ниједан од преписа није могао бити искоришћен за ово издање, за подлогу је узет текст који је објавио Миклошич по препису Његошевом, док су у апарату дате емендације Калужњачког (*Zur Textkritik*, 80-82).

Изд.: Miklosich, *Mon. Serb.*, 17-19, № 22; Новаковић, *Зак. сѡм.*, 576-577 (извод); Ђоровић, *Сѡиси св. Саве*, 197-198.

125 •

^{45*} преузето из „Зборник средњовековних ћириличких повеља и писама Србије, Босне и Дубровника“, књ. 1, 1186-1321; приредили Владимир Мошин, Сима Ђирковић, Душан Синдик; Историјски институт, Београд 2011, стр. 125-128.

О аутентичности ове и још неких повеља издатих манастиру Врањини, вођена је и још увек се води дискусија у науци. Уп.: Станојевић, *Студије о српској дипломатији XXV. О фалсификованим повељама*, Глас, 169 (1935) 32-34. Руварац (*Камичци*, 530-536, 645-646) одлучно је заступао мишљење да је повеља фалсификат из XV века. Такво мишљење прихватили су и издавачи *Acta Albaniae* (I, № 133), Марковић, (*Православно монаштво*, 78), Ђоровић, (*Списи свейоѡ Саве*, XXXVII-XL), Пурковић, (*Српски епископи*, 17) и други. Неки историчари су, међутим, остали резервисани према Руварчевим аргументима, прештамповали су врањинске повеље и користили њихове податке. Као разлог сумње у аутентичност ове повеље навођена је њена необична композиција, која показује на два места завршне формуле као да је склопљена из две повеље. Њена стилизација одудара од других повеља немањинке епохе, а има и језичке црте каснијег времена. Њих су, међутим, могли унети и преписивачи. Неприродно је да епископ Иларион изузима манастир испод власти зетских епископа, а да архиепископ Сава I, без краља отуђује поседе архиепископије. За процењивање аутентичности ове повеље велики значај има личност првог зетског епископа. Руварац је оспоравао податак да је Иларион први зетски епископ, истичући да га нема у Пљеваљском поменику, који доноси попис епископа (Споменик, 56, 25). Ђоровић је упозорио на то да је Иларије био један од блиских ученика Савиних и да се јавља као хумски епископ 1239 (*..in presentia domini Ylarie episcopi*, Smičiklas, *Dipl. zb.* IV, 77) и да је наведен као први хумски епископ у поменутом Пљеваљском поменику. Надгробни натпис епископа Илариона, који се налазио у Врањини крајем прошлог века, нема датума а будући да је изгубљен није приступачан епиграфској анализи, па се не може отклонити сумња да је настао на основу традиције неговане у манастиру. Иларион као први зетски епископ и оснивач манастира спомиње се у Владислављевој повељи (уп. бр. 40 ове збирке) а Савина повеља се помиње у повељи краља Милутина (уп. бр. 117 ове збирке). Како су, међутим и те повеље упитне, ово спомињање не може бити аргумент за аутентичност Савине повеље из 1233, већ се може узети и као елемент сумње у наведене две исправе. У новије време аутентичност Савине повеље бранио је Мошин (*Sankcija* и, 27-52), подвлачећи нарочито околност да је санкција "проклет, трѣклет и забезан" стара и да се јавља само до Милутиновог времена, и да је исто тако стара и касније напуштена формула "писахъ и подьписахъ да кст въ оуведенїе всемъ" (?). Касније, у прилог аутентичности, наводио је да се у споменутом дубровачком документу из 1239, не каже изричито да је Иларије хумски епископ, постављајући при том хипотезу по којој је епископ Иларије или Иларион у једној од наведених епископија био епископ а у другој само администратор. Таква хипотеза је (по усменом саопштењу Миодрага Петровића) у супротности са Савиним Законоправилом (Номоканон). Сам Мошин указује на чињеницу да се у повељама краља Владислава и краљице Јелене спомиње име краља Стефана Првовенчаног. (Мошин, *Повеља св. Саве*, 79-116). Мошинове ставове прихватио је Шекуларац, (*Врањинске повеље*, 17-31; исти, *Дукљанскозейске повеље*, 56-59). Према свему изложеном, не само повеља св. Саве манастиру Врањини, него и цео комплекс повеља намењених том манастиру, захтевају нова и детаљна критичка испитивања.

† Спасѣ нашѣмъ рѣкшѣ(м)ѣ: „Славещихъ мѣ прославлю; иже исповѣсть мѣ прѣдъ
уловѣки, исповѣмъ и азъ прѣдъ ѿтцемъ моимъ, иже ксть на Небеси“; и, „Ще ктѣ
постидитъ се мене и моихъ словесъ въ родѣ семъ прѣлюбоуденемъ и грѣшнемъ, и спасъ
уловѣуьски постидитъ се кго прѣдъ ангели Божи въ славе своки“. Сего бо ради и си
5 христолюбиви мѣжъ Иларіѣмъ, ѿсвещенны кпискѣпъ зѣтски, последѣк словесемъ
Спаса нашего, многіе трѣди подѣхъ в своѣмъ светительствѣ. Прѣви бо высть си
светитель зѣтскѣи Зѣмли поставѣкнъ мѣною; навело въсакои вещи [светител]ьство
представѣкть се, донѣдеже уловѣуьскок кстьство ѣвнѣи божьств[ьныи] наставитъ
се. Сѣмоу же богѣлюбивомъ ѣпискѣпѣ зѣтскомъ Иларіѣмъ трѣждѣшъ се в своѣмъ
10 божьствѣнемъ стаде, Богъ дающомъ крѣпѣсть, и ище мери паки въсхотѣ[вѣшъ]
трѣдити се, и в[ѣстровѣ] Вранина . . . створи жилище Господѣи, црѣквѣ Божію [въ
имѣ] свѣтаго и прѣподобнаго ѿтца нашего ѣюдотворѣца Николи, и въсели тѣ неколико
црѣнѣризѣць въ славословеніѣ Божіѣ. Си же свети и божьствѣни храмъ сѣврѣшивъ кго
и прѣда кго мѣне, и да не има сѣ нимъ никѣторѣк ѿвласти ѣпискѣпъ зѣтски. Язъ же Сава,
15 архіѣпискѣпъ Сръвскіѣ Зѣмле, заповѣдъ даваю ѿтъ Господа Бога Спаса и
Всѣдрѣжитѣлѣ и ѿтъ мѣкго смѣрениѣ, иже вѣдѣтъ по мѣне архіѣпискѣпи, да не
порабѣшен(ѣ) вѣдетъ сѣѣ свѣтѣк мѣсто, и не конѣмъ ѣзрокомъ ѣствѣрѣтъ ю мѣтохію
архіѣпискѣпи, или инѣ работѣ заповѣдѣти имъ, нѣ да прѣвѣивѣкть ѣвсакои божьствѣни
свѣбѣдѣ ѿтъ кѣкѣде инѣ вѣидѣ, и да мѣ ксть ѿдѣговоритѣль и ѿсвѣтитѣль архіѣпискѣпъ;
20 и ѣу сѣѣмъ божьств[ьн]ѣмъ храмѣ да поменѣ(к)тъ се архіѣпискѣпъ ѣ мѣстѣ ѣпискѣпа
зѣтскаго. Яще ли ктѣ имѣтъ сѣѣ свѣток [мѣсто] невѣмъ вѣидѣти, или равѣтаніѣмъ или
вѣсхарѣнимъ ѣзиманіѣмъ невѣса ѿтъ сѣѣ свѣтаго храма, такови да ксть проклетъ и
трѣклетъ и завѣзанъ ѣу си вѣк и въ вѣдѣши ѿтъ Господа Бога всѣдрѣжитѣлѣ и Спаса
нашего Иѣсоу(са) Христа. Писахъ и подѣписахъ, да ксть въ ѣвѣденіѣ всѣмъ. И кога
25 иѣпискѣпъ [Иларіѣмъ] постави старѣшинѣ и [иже] по сѣмъ, и поставише ѿтъ житиѣ
сѣѣ, да . . . [и]звѣрѣтъ вратіѣ ж . . . ѣ мѣстѣ сѣмъ свѣтемъ, тѣ да поидѣтъ [кѣ] архіѣпискѣпѣ,
да га благословитъ архіѣпискѣпъ, да имъ вѣдѣ старѣшина ѣ мѣстѣ сѣмъ, а да се не
поставѣкть по мѣтѣ или по наговорѣу старѣшина ѣ мѣстѣ сѣмъ. И да се не ѣзѣмѣ ничѣто
ѣ мѣстѣ сѣмъ свѣтемъ ѣнѣтрѣ црѣквѣ или извѣнъ или ѣ живѣ или ѣ мрѣтѣ. Ктѣ ли
30 изѣпакѣсти свѣтомъ мѣстѣ сѣмъ кѣмъ люво злѣдїю, дѣ ксть проклетъ а завѣзанъ. И
молю се хѣтѣшимъ бити по мѣне архіѣпискѣпомъ намѣстникѣмъ моимъ, сѣѣ мѣсто
вѣидѣвъ азъ, крѣ ксть въ пѣстѣмъ ѿстровѣ сѣтворѣно ксть, и въсѣмъ правѣѣрѣнимъ намъ
христїанѣмъ поменъ ксть ѣ мѣстѣ сѣмъ и прѣпѣтїѣ всѣмъ христїанѣмъ. И азъ вѣидѣхъ,
крѣ не има гдѣ тежати, крѣ ксть ѣ ѿстровѣ, д[ахъ] моу ѿтъ мѣтохїѣ Спасѣѣ ѣ Плавници,
35 ѿтъ мѣста гдѣ ксть билъ Свѣти Иѣванъ ѣ Плавницѣ ѣ м[ѣтох]ь? вѣрѣдо гдѣ стѣи крѣсть,
коу дѣ сѣѣ теѣговица нѣс Плавницѣ ѣ ѿнамо ѣ Лѣсковѣць, кѣи потѣкъ ѿтъ Гѣстила тѣѣѣ.
И кѣк уловѣкѣ тѣзи посаде на томъ мѣстѣ, кѣк мѣ сѣмъ азъ даль, да не има надѣ нимѣи
ѿвластѣ ни вѣльмѣжа, ни архіѣпискѣпъ ни кѣмъ ѿтѣрокъ, ни инѣ кѣто ни малъ ни
вѣликъ, ни вѣликѣ работѣ ни малѣ ни винограда да тежѣ, ни инѣ никѣк работѣ, ни

40 на пѣть да не хѡде, ни да прикладаю вѡрока, ни вѡиске да не тераю, ни инѣ кто ѡть
 прочиѣхъ властель да вѡладакѣ ними, нѣ да сѣть съврѣшени работѣници светомѣ
 ѡтьцѣ Николе. Ваше же христолюбїе молю азѣ хѡтецек бити по мнѣ архїепискѣпи,
 да ни нищѡ Божїю светомѣ ме[стѣ] [се]мѣ. Пѡдѡбакѣ во всакѡмѣ
 въ цркви прилагати и давати, а не ѡть цркве ѣзимати. Сего бо ради писахъ и
 45 подѣписахъ и прѣдадохъ въ всако ѣтверженїе и съхранкїе цркви места сегѡ
 въ лето Богѡу же слава въ веки. Аминѣ.

СЛАВА БОЖИИЮ МИЛОСТИЮ АРХИЕПИСКОПЪ СРБСКЕ ЗЕМЛЕ
 ИПОМОРСКЕ

Простите писавѣша п[опа] клиѣцѣсѣѣ. Я васѣ Богѣ да прости. Аминѣ.

Тајнопис се разрешава: попа Радича Стијепова.

